

Митю. Да та видѣж и сега. — Отъ мене, бабо, имашь единъ катъ дрешки (*изважда изъ джоба си пари*) Земи за сега тѣзи. . . да си направишь харачлакъ.

Б. Стойна. (*пристореко като че ушъ не ще*) А че. . . синко. . .

Митю. Дѣ, земи, земи; ти си жена бѣдна.

Б. Стойна. (*като зема паритѣ*) Ей, синко, Господъ здравіе да ти дава. — А че. . . тѣй като е, да станѣ азъ да са забръдѣж, па. . . (*става и зема да са забръдѣдѣ*).

Митю. (*станѣжтѣ ухилено*) Да е на добъръ часъ, речи, бабо.

Б. Стойна. На добъръ часъ, синко, на добъръ часъ. Дано Господъ и Св, Богородичка. . .

ЯВЛЕНІЕ II.

Герги. (*който носи въ рѣка си свързано у кърпа нѣщо мезеликъ*) послѣ Пенчю. (*сѣ едно щѣкло рѣкія въ рѣка*).

Герги. (*като идва изеднѣжъ на Пенчя който не са е евилъ още*) Ела самъ, ела; тукъ. . . наскочихме го.

Пенчю. [*като идва*] Я гледай го! браво!

Герги. Добъръ день, бабо.

Б. Стойна. Далъ ти Бовъ добро, синко, запоядайте, запоядайте.

Пенчю. [*на Б. Стойна*] Бонжуръ мадамъ англѣсе.

Б. Стойна. Не ти отбирамъ азъ такозъ. . . тѣй. . . [*като изгледва щѣклото*] Ам' то защо ти ѣ бре?

Пенчю. (*като издига щѣклото*) Бѣла-рада, бабо; да живѣй!

Б. Стойна. [*засмѣно*] Их, хи, хи!

Пенчю. [*на старни*] Смѣшь са зеръ, огади келепира. . .

Герги. [*на Митя*] Тебѣ не ти е чиста работата: що търсишь тукъ?

Митю. [*на Б. Стойна*] Слушай го. . .

Б. Стойна. Той си поидва да пообихожда баба ви; защо чета е самичка — нѣма никого.

Герги. Да ѣ намѣримъ тогазъ единъ другаръ.

Пенчю. Добръ кажъ. Азъ знаѣж единъ младъ дѣдо, който си търси една млада бабичка. Земашь ли го, бабо?

Б. Стойна. [*ухилено*] Ей, синко. . . а че бива ли бре. — азъ. . .

Герги. Какво ти? *тамамъ* кѣща да гледашь.

Пенчю. *Тамамъ* на мѣжъ да са радвашь.